

komunizam U XX. i XXI. stoljecu
XXI. - 033 - glava

agrarna izbjeglica

dragutin

U

2022 - 1956 = 66

*** * ***

=====

*** * ***

Udruga KRIŽ slijedi ideju istarskih narodnjaka u očuvanju hrvatskog i kršćanskog identiteta Istre

Osobna arhiva udruge Križ

Mlada, volonterska i nepolitička udruga Križ osnovana je 2022. godine usprkos preprekama i nesklonosti administrativnih struktura.

Udruga je osnovana sa ciljem promicanja kršćanskih vrijednosti i načela. Sa tim ciljem organizira tribine sa socijalnim, povijesnim, kulturnim i duhovnim temama.

Organizira obilježavanje značajnih kulturno-povijesnih događaja, hodočašća, humanitarne akcije, surađuje sa sličnim udrugama i dr.

Udruga KRIŽ nastavlja tradiciju Istarskih narodnjaka koji su u vrijeme narodnog preporoda krajem 19. i početkom 20. stoljeća bili istaknuti pojedinci, često bogatiji i svjesniji seljaci, ali i kao intelektualci i svećenici djelovali među istarskim Hrvatima na podizanju i čuvanju nacionalne svijesti te se zalagali za njihova politička, gospodarska i kulturna prava.

U razdoblju između dva svjetska rata narodnjaci su podnijeli najveći teret otpora prema talijanskom fašizmu. Sa svećenicima su širili knjige i publikacije Družbe sv. Mohora za Istru. Mnogi su bili zatvarani, mučeni, napajani ricinusovim uljem (to je bila specijalnost talijanskih fašista) i odvođeni u talijanske logore na jug Italije ili na Siciliju.

Tijekom 2. svj. rata KPJ je nastojala okupiti narodnjake, ali su mnogi zbog neslaganja s komunističkom ideologijom, a i zbog povezanosti sa svećenstvom bili zlostavljani i zatvarani. Mnoge su komunističke vlasti ubili i bacili u fojbe gdje im se izgubio svaki trag (A. Brajša iz Kringe, M. Peteh iz Žminja, A. Milovan iz Režanaca i dr.)

U samostalnoj državi Hrvatskoj suočeni smo sa IDS-ovom politikom istrijanstva i talijanizacije, što je izravno negiranje većinskog hrvatskog naroda u Istri. Ono što Mussolini nije uspio silom to je IDS sproveo u miru preko Statuta Istarske županije u kojem nema ni spomena postojanja hrvatskog naroda u Istri.

„Iz tradicije rastemo, u njoj opstajemo i u njoj uspravni živimo“, rekao je akademik Josip Bratulić. Upravo iz tradicije naših predaka nastala je i udruga KRIŽ!

1.Prvo predstavljanje Udruge bilo je na misi polnočki u Mutvoranu na Badnjak 2022.godine pred našim Proštinarima, od kuda potječe većina osnivača.

Primarni cilj Udruge je vraćanje KRIŽA na KRIŽ, na postojeći temelj na kojem je uklesan tekst „ župljani 1918“ koji je ostao nakon rušenja Križa.

Kameni križ postavili su župljani u znak zahvalnosti Bogu što su se živi vratili iz internacije iz unutrašnjosti Monarhije, gdje ih je austro-ugarska vlast bila odvezla u stočnim vagonima 1915.

godine zbog straha od invazije sila Antante na jug Istre!

Od oko 60 000 Istrana iz juga Istre, zbog zime, bolesti i loših uvjeta života njih oko 10 000 pretežno djece, nije se vratilo.

I one koji su se vratili dočekale su devastirane kuće, neobrađena polja i španjolska groznica.

To je bio prisilni egzodus koji je izazvao veliki demografski gubitak stanovništva Istre od kojeg se nije nikada sasvim oporavila, jer je dolaskom Talijana na vlast, uslijedio prvi veliki egzodus hrvatskog naroda iz Istre.

2.Drugo predstavljanje Udruge, bilo je vezano uz predstavljanje knjige Hrvatske povijesne istine Tihomira Dujmovića u kojoj je dio i o ulozi istarskog svećenstva u očuvanju hrvatskog identiteta Istre i priključenju matici zemlji Hrvatskoj.

Tom prigodom predstavili smo se široj javnosti putem HR radio , Radio Pula, emisije Tolerancija,

urednika i voditelje Elvisa Milete sa gostima: Milan Radošević, Igor Vukić, Tihomir Dujmović i Lili Benčik.

https://radio.hrt.hr/slusaonica/tolerancija?fbclid=IwAR0N9Ogn_a0NsyEWC83DYfvb6v4GIvbA5-yrV0W2pGUfjY3KZn_wgNWyVJ4

3.Slijedeća prigoda za djelovanje udruge KRIŽ bilo je Stepinčevo 2024. za okupljanja ljudi dobre volje za hodočašće u Krašić, osobito nakon što je javno objavljeno na Hrvatskom Katoličkom radiju da će svečano misno slavlje u subotu 10.veljače 2024.godine predvoditi istarski biskup u miru mons. Ivan Milovan.

Ideja je tek tada dobila puni smisao, da se hodočašće organizira i kao potpora Istrana štovanom ocu biskupu u miru Ivanu Milovanu.

Sam datum 10. veljače ima višestruko značenje, pogotovo za Istrane:

- Na dan 10.veljače 1960. završio je ovo zemni život tada Kardinala Alojzija Stepinca
- 10. veljače 1947.godine potpisan je u Parizu s Italijom Mirovni sporazum kojoj je tadašnjoj FNRJ pripala Istra, Rijeka, Zadar, otoci Cres, Lošinj, Lastovo, Palagružu i još neki manji otoci, u kojima je do rata živjelo nešto manje od 400 tisuća stanovnika, a za grad Trst dogovoreno je kompromisno rješenje, Slobodni teritorij Trsta, kao međunarodno priznata

državica. Granica između Italije i Jugoslavije je konačno definirana tek 1975.godine potpisivanjem Osimskih ugovora.

Dva puna autobusa krenula su rano ujutro sa pjesmom i molitvom iz Pule, a usput su se ukrcali hodočasnici u Pazinu i Lupoglavu, tako da je bila uključena cijela Istra.

U Krašiću je bilo lijepo, čak i toplo vrijeme za godišnje doba, tako da se sveto misno slavlje moglo pratiti izvan crkve. Srdačni su bili susreti hodočasnika iz cijele Hrvatske.

Blaženi kardinal Alojzije Stepinac za nas Hrvate svijetli svetošću nad mračnom politikom manipulacija i laži jugo-komunista i Srpske pravoslavne crkve.

Njegov krepostan život i mučeničku smrt Božji je narod prepoznao i častio već za života, a osobito nakon smrti, unatoč komunističkim zabranama i progonima. Blaženim ga je proglasio papa Ivan Pavao II. u Mariji Bistrici 3. listopada 1998. godine. Iza glavnoga oltara zagrebačke katedrale gdje se nalazi grobnica zagrebačkih nadbiskupa pohranjeni su i zemni ostaci bl. Stepinca.

Na temelju iznuđenih izjava i lažnih svjedočanstava, čak i krivotvorenih dokumenata, nevin je osuđen 11. listopada 1946. na 16 godina zatvora i prisilnog rada te daljnjih 5 godina lišavanja svih građanskih prava.

19. listopada 1946. odveden je na izdržavanje kazne u kazneno-popravni dom u Lepoglavi gdje je bio do 5. prosinca 1951.

Posljednju svetu misu Bl. Alojzije Stepinac slavio je 7. veljače 1960.godine.

Presuda je poništena tek 22.srpnja 2016.godine.

„Presuda nadbiskupu Alojziju Stepincu iz 1946. poništena je jer grubo krši sadašnja i tadašnja temeljna načela materijalnog i procesnog kaznenog prava civiliziranog dijela čovječanstva“ izjavio sudac Ivan Turudić prigodom poništenja presude.

Za Istrane posebno je zanimljiva informacija da je Bl. Alojzije Stepinac pomogao pri školovanju Bl .Miroslava Bulešića u Rimu.

Na početku misnog slavlja mons. Milovan je rekao: „I sam dolazim kao hodočasnik iz Istre. Na osobit način želim ovom misom zahvaliti Bogu za ono sve što je bl. Alojzije Stepinac napravio za našeg istarskog mučenika, blaženika Miroslava Bulešića u Rimu kad je bio u financijskim teškoćama i kasnije nakon 1945. kad je kod posjeta istarskih svećenika naš mladi svećenik Bulešić imao svoj posebni osobni susret s nadbiskupom Stepincem. Za svu podršku, za sve što je nadbiskup učinio za našega

blaženika, istarskoga mladog svećenika, kasnije mučenika, neka ova misa bude zahvala.“

Na kraju misnog slavlja mons. Juraj Batelja, postulator kauze bl. Stepinca, posebno je zahvalio mons. Milovanu na doprinosu očuvanja vjere i kršćanskog identiteta Istre i žrtvi koju je njegova obitelj podnijela u vrijeme komunizma, darujući mu bistu bl. Alojzija Stepinca.

Na povratku iz Krašića posjetili smo svetište Sv. Josipa zaštitnika Hrvatske i hrvatskog naroda u je Karlovcu .

Hrvatski sabor je 10. lipnja 1687. godine, jednoglasnom odlukom, proglasio sv. Josipa zaštitnikom Hrvatskog kraljevstva. Svijest o tome da je sv. Josip zaštitnik Hrvatske nije osobito zaživjela u narodu, ali na to podsjeća u svom pismo iz 1940. godine nadbiskup Alojzije Stepinac koji blagdan sv. Josipa uzdiže na zapovjedni blagdan za sve biskupije Kraljevine Jugoslavije. Na sveca ponovo podsjećaju hrvatski biskupi 1972. godine na zasjedanju u Splitu koji naglašavaju da je odluka Sabora iz 1687. godine i dalje na snazi jer sv. Josip nije zaštitnik nekog apstraktnog Hrvatskog kraljevstva nego cijelog hrvatskog naroda.

4. U nedjelju 18.02 2024 održana je molitva Križnog puta prekrasnim krajolikom parka prirode Gornji Kamenjak.

Staza Križnog puta vodi duž obale i kroz šumu, te netaknutom prirodom Gornjeg Kamenjaka, smještenog između naselja Premantura i Volme. Gornji Kamenjak područje je zaštićenog krajobraza, na kojem raste čak 487 različitih biljaka.

Na stazi je 14 postaja na kojima su postavljene figure na temu Križnoga puta teške i do tri tone.

Voditelj projekta stvaranja Križnog puta i autor pet metarskog križa, urešenog hrvatskim pletrom, postavljen na pola puta između Premanture i Volme je Šime Vidulin. Sa Križa puca pogled na sva mjesta Medulinske Riviere okruženog nepreglednim plavetnilom neba i mora.

5. 16. ožujka 2024. u organizaciji Župe Sv. Ivana Krstitelja i udruge Križ hodočastili smo putevima Sv. Antuna u Padovu, Arcellu i Camposanpiero.

Posjetili smo svetište Sv. Leopolda Mandića. Franjevac kapucin (OFMC) – svećenik, mali rastom, a veliki duhom. Kad je iscrpljen ispovjedničkom službom i bolešću 30. srpnja 1942. preminuo u Padovi, vjerni ga je narod sa svoje strane odmah proglasio svecem. Njegovo se štovanje, upravo munjevitom brzinom proširilo po svim zemljama i kontinentima. U našoj domovini (Hrvatskoj) njegovo štovanje počeo je najprije širiti kardinal Alojzije Stepinac.

Na temelju spontanog štovanja i brojnih svjedočanstava o zadobivenim milostima po njegovu zagovoru,

crkvene vlasti su 16. siječnja 1946. otvorile proces za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Cijeli

postupak je zaključen 20. ožujka 1952. Pošto je proces za proglašenje blaženim završen u nepune 34 godine od njegove smrti, Leopolda Bogdana Mandića blaženim je proglasio papa Pavao VI. na trgu pred bazilikom sv. Petra u Rimu 2. svibnja 1976.

16. listopada 1983. papa Ivan Pavao II. svečano je proglasio Leopolda svetim.

Arcella je mjesto blizu Padove u kojem je umro Sv. Antun. Rođen je kao Fernando Martins de Bulhoes u Lisabonu, glavnom gradu Portugala, g. 1195. u plemićkoj obitelji, no napustio je lagodan život i otišao u augustinsku opatiju sv. Vinka na rubu grada te sa 25 godina postao svećenik. Međutim, ponukan mučeničkom smrću petorice franjevačkih misionara u Maroku, stupio je g. 1220. u samostan Manje braće u Olivaisu u portugalskoj općini Coimbre uzevši ime Antun. U Asizu je 1221. susreo Franju, osnivača Male braće, koji ga je očarao nastupom i svetim životom, pa je s tim oduševljenjem proputovao Italiju i Francusku, pronoseći radosnu vijest i obraćajući krivovjerce. Godine 1230. vratio se u svoj omiljeni grad Padovu, gdje je nastavio svoj

apostolski rad, ali je skrhan bolešću umro sljedeće godine.

"Vidim svojega Gospodina", bile su tihe posljednje riječi sv. Antuna Padovanskoga izgovorene u skromnoj sobici u petak 13. lipnja 1231. u malenom selu Arcelli nedaleko od Padove, danas njezinoj gradskoj četvrti. Tako je vedro, lagano i smireno u dobi od 36 godina, u nazočnosti brižnoga redovničkoga subrata Luke, završio svoj ovozemaljski život jedan od najomiljenijih pučkih svetaca, zaljubljenik u Krista, svećenik, franjevac, apostol mira i dobrote, zaštitnik potlačenih, skrbnik, tješitelj potrebitih...

Zaključak

Udruga Križ je u svom kratkom djelovanju sve na dobrovoljnoj, volonterskoj bazi uspjela animirati vjernički puk u Istri koji je neprestano medijski izložen negativnim pojavama u društvu, željan druženja, željan dobrote, ljubavi i nade u bolji život!

Sve aktivnosti do sada financirali su članovi udruge Križ. Ovisimo o donacijama!

Račun za uplatu donacija za inicijativu Križ na Križ, jer drugih izvora prihoda udruga Križ nema je:

HR0224070001100297207 KRIŽ, udruga za promicanje kršćanskih vrijednosti
„Nismo svi stvoreni da radimo velike stvari.

Ali zato možemo raditi male stvari s puno ljubavi.

Kap po kap donosi slap“ Sv. Marija Tereza

Predsjednik: Vanja Božak, Pavićini 34, Šegotiči, Marčana

Tajnik: Liljana Lili Benčik, Mihovilovićeve 6, Pula

Lili Benčik/hrvatskepravice, domoljubni.hr

Tito, mit o diktatoru, masovnom ubojici i bonvivanu, doživotnom predsjedniku Partije i partijske tvorevine Jugoslavije

Nema dvije istine o Titu.

Ima samo dva viđenja, realnog i nametnutog iz komunističkog agitpropa građenja kulta ličnosti.

Realno, potkrijepljeno povijesnim činjenicama je da je bio komunistički zločinac, doživotni diktator, koji se izvrsno snalazio u svjetskoj političkoj kombinatorici i geopolitici, jer je zahvaljujući toj njegovoj snalažljivosti i aroganciji, svjetska politička elita prešutno prešla preko masovnih zločina koji su po njegovom osobnom naređenju počinjeni.

A nametnuto viđenje je o Jugoslaviji kao zemlji bratstva i jedinstva iznikloj iz „NOB,-a džinovske borbe naroda“ „druga Tito“, „maršala Tito“, „Ljubičice bijele“ ... „Titova puta“. To nametnuto viđenje živi još i danas u veličanju bratstva i jedinstva u kojem za državotvorne Hrvate nije bilo mjesta ni života, i negiranju počinjenih zločina u ime socijalističke revolucije i jugoslavensko-komunističke ideologije.

“

Nikad više nećemo dozvoliti da se pojedinci koriste plodovima džinovske borbe naroda. Mi ćemo našu kuću provjetriti tako, da se za uvijek nestane onog smrada, koji ne smije kužiti našu zajedničku kuću — slobodnu, federativnu, Jugoslaviju.

- J. B. Tito, Vjesnik 25. svibnja 1945., br. 30, str. 4

”

J.B.Tito umro je 4.svibnja 1980.godine, a od njegove životne ostavštine u materijalnom smislu, nije ostalo ništa. Jugoslavije nema već 32 godine. Sa njom su nestale tekovine NOB-a, nestala je poražena JNA, nestao je Pokret nesvrstanih.

Međutim, iako Jugoslavije nema više na karti svijeta, ostala je u mentalnom sklopu raznih jugo-nostalgičara, koji bi je rado oživjeli. I ne samo oni, nego i međunarodna zajednica koja bi opet preko leđa Hrvata gradila neki mir i suživot sa Srbima na tom „brdovitom Balkanu“

Razdruživanjem i prekidanjem svih državno -pravnih sveza sa Jugoslavijom 8.listopada 1991.

Hrvati se nisu oslobodili i Jugoslavena i svih pridruženih mrzitelja Hrvatske.

Tragedija Titove mentalne ostavštine po Hrvate, je podijeljen hrvatski narod. Ostaci jugo-struktura tzv. duboke države ne dopuštaju da Hrvati žive svoje hrvatske vrijednosti, već ti jugo-titoisti neprestano nameću svoj jugo-komunistički sustav vrijednosti.

U tijeku Domovinskog rata agresori Srbija i JNA nisu imali namjeru samo fizički zauzeti hrvatski teritorij, već je bitno naglasiti da je to bio osvajački rat za etnički čistu Veliku Srbiju u kojoj ne bi bilo mjesta za Hrvate.

Tu se radilo o potpunom brisanju i uništenju Hrvata kao naroda, uništenju njegova identiteta, vjere, kulture i povijesti postojanja na ovom prostoru!

I to je ta najgora titova ostavština hrvatskom narodu, ta Peta kolona, koja razara nacionalno biće i nacionalni identitet iznutra!

Usprkos brojnim EU Rezolucijama o zločinačkom totalitarnom režimu u Jugoslaviji i njegovim posljedicama, još se uvijek veliča Tito.

Ostali su trgovi, obale i ulice sa njegovim imenom, naročito u Istri, a Krapinsko-zagorska županija preko Kumrovcu, od zločinca Tita radi turistički brand.

Suočavanja sa jugoslavenskom zločinačkom prošlošću u Hrvatskoj nema, ne priznaju se zločinački karakter i diktatorski način vladavine u Jugoslaviji, ali zato slijednici tih jugo-komunističkih zločinaca potenciraju zločine počinjene u NDH, stigmatiziraju Hrvate kao „genocidne zločince“, slijednice NDH i održavaju kult ličnosti J.B.Tita još živim.

Ti komunisti = fašisti uživaju u svojim mitovima, oni svoje zločince slave kao narodne heroje a Tita kao maršala i mi smo tu njihovu mitomaniju morali slušati od 1945- 1990, a evo slušamo je i dan danas! I ne samo slušamo, nego i gledamo te njihove simbole i njihova obilježja; crvenu zvijezdu i poklič ” Smrt fašizmu-sloboda narodu”.

Tragedija svih ideologija je u tome što si ideolozi uzmu za pravo da u ime ideologije odlučuju o životu i smrti drugih ljudi.

Razlika je samo u odgovornosti i kazni! Koliko su i jesu li ideolozi odgovarali za počinjene zločine u ime ideologije. Zločini fašizma, nacizma i pridruženih ideologija kažnjeni su, dok zločini komunizma nisu, pa je u tome nedostatak svijesti i odgovornosti, jer misle da su njihovi zločini „manje“ zločini i stoga opravdani. Zločin ostaje zločin, ljudski život je ugašen, žrtvovan u ime ideologije, stoga žrtva i ostaje žrtva.

Opravdavati zločine kao: „,popuštanjem kočnica“, ili da se pobjednik „nije znao nositi sa veličinom pobjede“ ili da „ustaška i partizanska žrtva nisu iste žrtve i nisu jednako zaslužile svijeću i sjećanje“ je bezdušno, moralno i ljudski neprihvatljivo. Umanjivanje zločina komunizma i izjednačavanje sa europskim antifašizmom, ukazuje na duboku amoralnost i nedostatak savjesti i svijesti o pogubnosti ideološke zaslijepljenosti.

U gradu Zagrebu su na vlasti upravo ti jugo-titoisti, tzv.antifašisti, koji u svemu i svim neistomišljenicima vide nepostojeći fašizam, jer to je izgovor za njihov opstanak i svrhu postojanje. Gradonačelnik Tomislav Tomašević na Trnjanskim krjesovima u Zagrebu, u organizaciji Mreže antifašistkinja Zagreba MAZ-a je poručio kako je ova manifestacija bitna kako za antifašističke vrijednosti tako i za društvenu jednakost, istaknuvši prava žena, LGBT zajednice, migranata, nacionalnih manjina kao i ekonomsku jednakost, radnička prava i sve ono što su vrijednosti antifašističke borbe.

Lažna i jadna demagogija malih titića po kojoj su vrijednosti antifašističke borbe: „LGBT zajednice, migranti, nacionalne manjine, ekonomska jednakost...“

1945. godine, ni poslije u Jugoslaviji nije bilo LGBT zajednica, migranata, nacionalnih manjina, a ekonomske jednakosti nikada.

Koja prava nacionalnih manjina? Tito je proveo etničko čišćenje nacionalnih manjina nakon rata u Jugoslaviji.

Egzodus Nijemaca i Talijana po obimu i dalekosežnostima posljedica osjeća se i danas.

No, poslijeratna je jugoslavenska komunistička vlast, diplomacija i historiografija uporno, i bez skrupula, ubrajala stradanja manjina u žrtve fašizma i nacizma. Ratni zločini koje je dio Talijana i folksdojčera počinio te njihovo nelojalno držanje tijekom okupacije poslužili su i kao razlog i kao opravdanje za neljudsko postupanje s njemačkom manjinom potkraj i nakon Drugoga svjetskog rata. Prema popisu pučanstva iz 1931. u Jugoslaviji je živjelo 540.000 Nijemaca. Na popisu iz 1948.

godine Nijemaca je svega 54.000. Na području Hrvatske živjelo 98.990 pripadnika prema popisu stanovništva 1931. a samo 10.114, 1948.

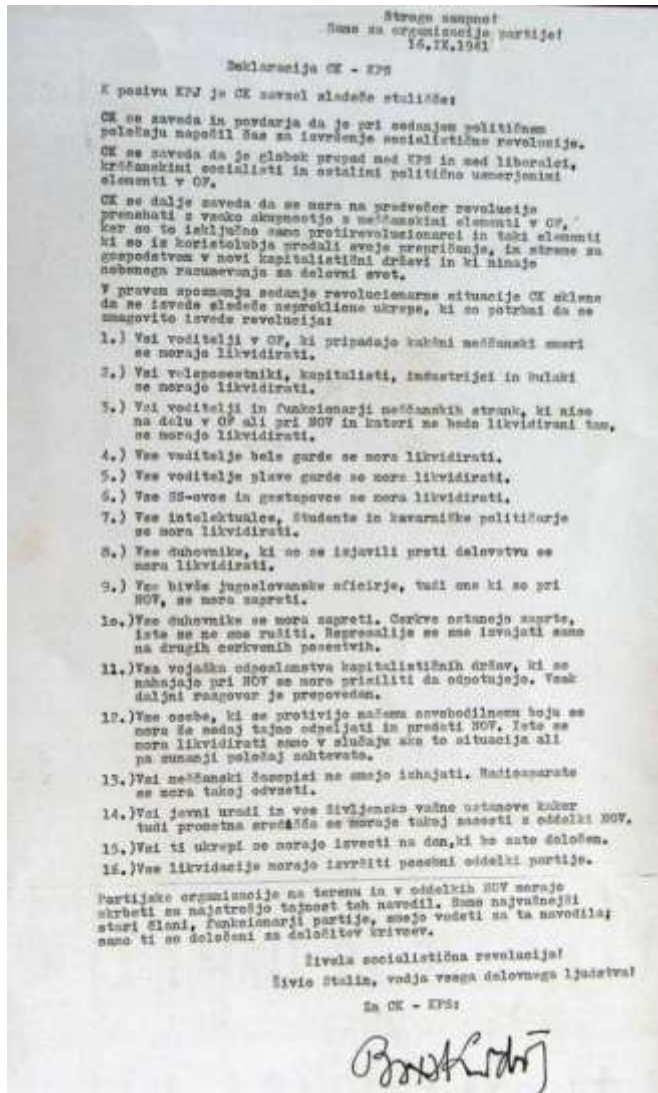
godine. Do 1961. taj se broj Nijemaca u Hrvatskoj smanjio na 4200 osoba.

Istru i Primorje napustilo je oko 200 000 Talijana!

Tomašević i njegovi Možemovci pojma nemaju kako se živjelo u Jugoslaviji. Sam Tomašević rođen je 1982. godine, znači nakon što je umro Tito i na kraju jugoslavenskog režima, i on sada prodaje partizansko-titoističku ideologiju!?

Kako je to naučio trebao je naučiti da je to „oslobođenje“ Zagreba za mnoge značilo „oslobođenje“ od života i imovine. Kao Gradonačelnik zna za pronalaženje grobišta po Zagrebu i okolici, po cijelim Gračanima, ali i po obroncima Medvednice.

U samom Zagrebu još je 40-ak lokacija koje uopće nisu istražene. Većina ih je u sjevernoj zoni grada, no ima ih i na istočnom potezu, u Sesvetama i Čučerju te zapadnom, u Gornjem Vrapču. No jedna je gotovo u središtu grada, u Savskoj 77, u dvorištu današnjeg Učiteljskog fakulteta. Ondje navodno leže posmrtni ostaci 300-tinjak osoba. Lokalitet, naravno, nikada nije istražen.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/masovnih-grobnica-ima-po-cijelom-zagrebu-evo-na-kojim-lokacijama-20170315/print>

Čudom se čude pitanju „Je li Zagreb 8.svibnja 1945.godine oslobođen ili okupiran?“

Naravno da je okupiran, jedan zločinački režim, zamijenio je drugi! Podoban i nesposoban! Zagreb se guši u smeću dolaskom mentalnih jugoslavena na vlasti.

Pravednu borbu za oslobođenje od Njemačke i Talijanske okupacije, komunisti su, na čelu s Titom početkom 2.svjetskog rata, već u rujnu 1941. pretvorili u Program socijalističke revolucije.

Još u tijeku rata likvidirali su sve koje su smatrali neprijateljima u budućoj komunističkoj vlasti.

Prvi za likvidaciju su im bili intelektualci i svećenici, naročito Katoličke crkve.

JNA je sa crvenom zvijezdom počinila grozne zločine nakon rata na Bleiburga. Napunili su mnoge jame i rudnike mrtvim tjelesima i da se ne širi smrad raspadnutih leševa, nabacali vapno i

zabetonirali Hudu jamu sa 12 betonskih pregrada. To je dokaz da su itekako dobro znali što rade i pomno su sakrivali svoje zločine. Ako bi netko slučajno progovorio o počinjenim zločinima ubrzo bi ga progutao udbaški mrak.

MUP je napravio popis 940 lokaliteta u cijeloj Hrvatskoj na kojima su mjesta masovnog ukopa ubijenih po završetku Drugog svjetskog rata.

Upravo su ti komunisti, preobučeni u antifašiste oblatili i ocrnili istinski kršćanski antifašizam i pretvorili ga u fašizam.

U Istri su istarski narodnjaci, pravi antifašisti hrvatski rodoljubi, kako su sebe nazivali, preživjeli talijanski fašizam, ali nisu komunistički fašizam. Dolazili bi po njih kući i nakon mučenja bacali ih u jame- fojbe.

Vrhunac cinizma je bio kada su pokušali opravdati stravičnu smrt Bl. Miroslava Bulešića, kojemu su prerezali grkljan-zaklali ga nakon krizme u Lanišću 24.kolovoza 1947.godine, rekavši da nije htio krizmati njihovu djecu???

Zašto nitko nije jasno i nedvosmisleno rekao da je za Bleiburšku tragediju kriv Josip Broz Tito, koji ju je naredio, a njegovi partizani izvršili, jer bi morali priznati da su te zločine činili njihovi očevi ili djedovi!?

Ni čisto oslobodilački, Domovinski rat 1991-1995. kao odgovor na velikosrpsku i JNA agresiju na Hrvatsku, nije ostao pošteđen osvete jugo-struktura, koje su se dok su se Hrvati borili za opstanak i slobodu, uvukle u hrvatski državni i pravosudni aparat i nakon smrti predsjednika dr.Franje Tuđmana započeli detuđmanizaciju i teški progon generala i vojnika pobjedničke Hrvatske vojske. Ne smije se zaboraviti, a ni oprostiti tadašnjem predsjedniku Stjepanu Mesiću na umirovljenju 12 generala pobjedničke Hrvatske Vojske i njegovo tajno svjedočenje protiv Hrvatske, na strani Tužiteljstva u Hagu u procesu protiv generala Blaškića.

Čak je i obilježavanje i komemoracija najvećeg stratišta Hrvata dovedeno do apsurd.

Na pritisak i nagovor tih jugo-komunističkih struktura, medija i udruga, lokalne vlasti u Austriji zabranile su komemoraciju i uklonile hrvatski grb sa spomenika u Bleiburgu.

Bleiburg je simbol i podsjećanje svih koji su ga omogućili na nečistu savjest!

Bleiburg je podsjećanje antifašista da su poslije ratnih operacija postali gori od fašista!

To je bit svih napada na komemoraciju na Bleiburškom polju.

Nevjerojatno kakva se sve opravdanja izmišljaju, kakve jezične vratolomije, samo da se smanji krivnja za genocid nad Hrvatima počinjen nakon Bleiburga.

Ne samo počinitelja tzv.antifašista koji su sa Bleiburgom postali gori od fašista, jer su zločine počinili nakon završetka rata, nego i Engleza koji su ne poštujući Međunarodnu Ženevsku konvenciju o ratnim zarobljenicima iz 1929 koju su potpisali izručili Titovim ubojicama.

Austrijanci isto tako peru svoju savjest, jer su i oni imali Jorga Heidera na vlasti u Koruškoj, a i sami komemoriraju svoje neonaciste.

Hitler je Austrijanac, i Kurt Waldheim, četvrti po redu glavni tajnik Ujedinjenih naroda od 1972. – 1981. godine i šesti predsjednik Austrije od 1986. – 1992. godine, bio je bivši je oficir Wehrmachta na različitim frontama u 2.svjetskom ratu.

Postavlja se pitanje; koje se to žrtve komemorira?

Te žrtve imale su vojna obilježja NDH, i njih se komemorira skupa sa narodnim zbjegom koji se sa njima povlačio.

To je dio hrvatske povijesti isto kao i komunističko naslijeđe.

Na svakom okupljanju u Kumrovcu vidimo partizanske kape i crvenu zvijezdu, pod kojima je počinjen genocid nakon Bleiburga !

To je isto veličanje zločinačkog komunističkog režima!

Postavimo se već jednom kako treba prema svim žrtvama koje god bile i pod kakvim god su znakovljem bili počinitelji!

Zločin je zločin tko god ga je počinio i u ime koje ideologije ga počinio.

Isto tako žrtva je žrtva ma tko god zločin počinio.

Ali slijednici jugo-komunističke ideologije, to nikako ne prihvaćaju.

Izmišljaju svakakve jezične vratolomije da sa sebe skinu odgovornost , jer ih Bleiburške žrtve stalno podsjećaju da su postali gori od fašista i nacista.

Zato i ne priznaju Rezoluciju EU Parlamenta izglasanu prije 5 godina od 19.rujna 2019. po kojoj ih u 3. podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; i u članku 18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Rezolucijom 1481/2006 Vijeća EU osuđeni su svi zločini komunističkih režima!

Tu je Rezoluciju potvrdio i Hrvatski Sabor sa Deklaracijom o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945-1990.

Ali u Hrvatskoj se svi prave kao da tih Rezolucija nema, ne postoje, i dalje se veliča titoizam, i dalje sebe smatraju pozitivcima, i dalje mantraju o ustašama i lijepo ustaške etikete po državotvornim Hrvatima.

Nitko ne poštuje Odluku Hrvatskog Sabora od 8.listopada 1991.godine da Republika Hrvatska od dana 8. listopada 1991. godine raskida sve državno-pravne sveze na temelju kojih je zajedno sa ostalim republikama i pokrajinama tvorila dosadašnju SFRJ. NN 53/1991.

Sami vladajući u Hrvatskoj ne poštuju Ustav RH, ni Zakone, a Sabor čak ni svoje odluke koje donosi!

Saborske deklaracije su proturječne jedna drugoj, na primjer:

1. Deklaracija o antifašizmu NN 51/2005
2. Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnoga komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. – 1990. godine, NN 76/2006
3. Deklaracija o Domovinskom ratu, NN 102/2000

Treba li podsjetiti da zločini komunizma nisu antifašizam!

Ti novokomponirani jugo -hrvatski antifašisti pozivaju se na antifašizam zapadnih Saveznika u 2.svjetskom ratu kao pobjednika nad fašizmom, ali Saveznici su nakon rata izgrađivali demokraciju, a ne totalitarni komunistički režim ili socijalizam.

Također podsjećam da u Deklaraciji o antifašizmu, Saborski zastupnici u članku 8, pozivaju državna tijela i javne institucije na objektivno, cjelovito i nepristrano sagledavanje povijesnog

razdoblja Drugog svjetskog rata i antifašizma u Republici Hrvatskoj, ne izjednačavajući antifašistički pokret s ideologijom komunizma.

A u članku 9. Poziva državna tijela da zakonskim sredstvima i djelatnošću čuvaju i unaprjeđuju antifašističke stečevine, vrijednosti i opredjeljenja hrvatskog društva i Republike Hrvatske te rade na očuvanju dostojanstva i skrbi nad sudionicima antifašističke borbe, na očuvanju antifašističke spomeničke baštine kao općeg kulturnog dobra i na ukupnoj zaštiti i afirmaciji temeljnih vrijednosti antifašizma kao zaloga civilizacijske budućnosti i demokratskog europskog opredjeljenja.

Eto kontroverze u Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819 (RSP))(2019/2819(RSP)),

članak 17. izražava zabrinutost zbog kontinuirane upotrebe simbola totalitarnih režima u javnom prostoru i u komercijalne svrhe te podsjeća na to da je nekoliko europskih zemalja zabranilo upotrebu i nacističkih i komunističkih simbola;

Članak 18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

Hrvatski Sabor po Deklaraciji o antifašizmu nalaže čuvanje partizanskih jugoslavenskih spomenika, a EU Parlament nalaže da ih treba ukloniti!?

To znači da je Hrvatski Sabor Deklaracijom o antifašizmu abolirao zločine komunizma i zato nema osude komunizma i komunističkih zločinaca, iako ih je EU Parlament osudio!

U Hrvatskoj je nemoguće razdvojiti antifašizam od komunizma, jer se nije događalo odvojeno, niti se radilo o različitim ljudima, nego su isti ljudi sudjelovali u isto vrijeme u borbi za oslobođenje i osvajanje vlasti. Kod osvajanja vlasti koristili su teror i fašističke metode likvidiranja neistomišljenika.

U obrambenom Domovinskom ratu borili su se hrvatski branitelji sa krunicom oko vrata protiv agresora Jugoslavenske narodne armije, srpskih dragovoljaca- četnika i pobunjenih Srba iz Hrvatske, koji nisu nikako htjeli prihvatiti državu Hrvatsku kao svoju domovinu, već su logistički i ljudstvom stali uz agresorsku JNA u ostvarenju velikosrpske politike stvaranja Velike Srbije na hrvatskom teritoriju, sa graničnom crtom Virovitica-Karlovac-Karlobag.

Bilo je među hrvatskim braniteljima sinova ili unuka ustaša i partizana, ali oni su se svi borili za slobodnu, nezavisnu i demokratsku državu Hrvatsku!

Hrvatski branitelji su antifašisti, jer su se borili za slobodnu i demokratsku Hrvatsku, protiv nakaradnih slijednika jugo-komunističke ideologije, preobučenih antifašista. Kada ti „antifašisti“ kažu da su partizani bili hrvatska vojska to je naprosto groteskno, nadrealno. Bilo je mnogo vojsci u kojoj su se borili Hrvati, ali samo ona vojska koja se borila za samostalnu, demokratsku državu Hrvatsku je hrvatska vojska, partizani se nisu borili za Hrvatsku nego za Jugoslaviju.

Titovi partizani su pobjedom 1945 . masovnim likvidacijama nakon prestanka rata, postali zločinci!

Nitko nije odgovarao, nitko nije optužen, nitko nije osuđen, naprotiv, za ratne zasluge, proglašavani su narodnim herojima i kao borci dobili su sve moguće povlastice.

Priznanjem da je Tito zločinac i brisanjem imena ulica i trgova s njegovim imenom, rušenje njegova mita preduvjet je za demokratizaciju Hrvatske. Bez priznanja i preuzimanja tereta odgovornosti nema napretka, nema suživota, hrvatsko društvo neće biti slobodno, ostati će podijeljeno i zarobljeno u prošlosti stalnim međusobnim optuživanjem i nametanjem krivice!

Lili Benčik/hrvatskepravice

Zabranom komemoracije na Bleiburgu, Austrija negira unaprijed planiran i sistematski izvršen zločin

Brisanjem hrvatskog povijesnog grba, Austrija briše i svoju prošlost

6. svibnja 2022. godine pisala sam njegovoj ekscelenciji veleposlaniku Republike Austrije Josefu Marcusu Wuketichu u Hrvatskoj i to je pismo aktualno i danas.

<https://hrvatskepraviceblog.com/2022/05/06/pismo-njegovoj-ekscelenciji-veleposlaniku-republike-austrije-josefu-marcusu-wuketichu/>

Austrijske vlasti zbog dnevno političkih interesa, nepromišljenim i neprimjerenim brisanjem hrvatskog povijesnog grba, brišu i vlastitu prošlost.

Hrvatski povijesni grb na mnogim je javnim mjestima u Austriji, na zgradama, muzejima i crkvama. Sastavni je dio grba Austrougarske monarhije i cara Franje Josipa koji je vladao Austrougarskom 66 godina. To je neoborivi dokaz da je Hrvatska bila dio Austrougarske monarhije i da je to što su napravili direktno oskvrnuće lika i djela samog cara Franje Josipa I.

Tim činom obesčastili su i ukaljali ne samo cara Franju Josipa, nego i vlastitu državu! Brisanjem hrvatskog povijesnog grba misle da mogu izbrisati odgovornost i oprati savjest za žrtve. Bleiburg je velika nezaliječena rana hrvatskog naroda.

Nikada se neće saznati točan broj pobijenih, jer su Titovi partizani ubijali divljački, bez popisivanja. Od te demografske katastrofe Hrvatska se nikada nije oporavila.

Podatke o ukupnom broju žrtava dao je u svojoj knjizi i filmu "Maribor najveće stratište Hrvata" Roman Leljak.

<https://youtu.be/coNspfUtO4E?si=RRCR2TC1gmRkY3o2>

To je kompletan film, a po internetskim aplikacijama kruži isječak.

U tom filmu su prvi put prikazani dokumenti iz Vojnog arhiva u Beogradu, "Pregled nanetih gubitaka neprijatelju" u kojem se navodi kako su do 15. svibnja 1945., samo u toj završnoj akciji partizani zarobili 230 426 hrvatskih vojnika i civila, ubili njih 92 409, dok je ranjenih bilo samo 314. Iz drugog dokumenta "Knjiga depeša Generalštaba Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije" vidi se kako ovim brojkama treba pridodati još 200 tisuća zarobljenika koje su predale britanske snage s Bleiburga i 14 tisuća zarobljenika koje su partizanima predali bugarske snage. Tako dolazimo do brojke od 536 833 hrvatska vojnika i civila od kojih su njih 444 426 bili zarobljenici. Procjenjuje se kako je manje od 10 % zarobljenika preživjelo poslijeratne likvidacije i Križni put.

Bleiburg je s druge strane velika sramota Engleske politike, i sadašnje Austrijske politike

Taj isti povijesni hrvatski grb evo ukrašava sliku Austrougarskog cara, a nekim nadobudnim političarima nakon toliko godina smeta.

Podsjećam, lokalne vlasti Koruške su prema rješenju o zaplijeni od 20. travnja 2022. uklonile hrvatski grb sa spomenika na Bleiburgu, preciznije rečeno Lojbaškom polju, koji se ondje nalazi od 1987. godine.

Vlasti su se mijenjale, ali nitko nije dirao u grb. Poistovjećivati povijesni grb samo sa jedni dijelom povijesti i proglasiti ga ustaškim i izjednačavati samo sa tim dijelom je tendenciozno i zlonamjerno.

Zašto se pravi razlika i u žrtvama? Zar su hrvatske žrtve sa Bleiburga manje važne, neznane, ne smije biti hrvatski grb, da se zna čije su to žrtve?

Zar zločin nije zločin, ma tko ga počinio? Izgleda da za austrijske vlasti nije, jer hrvatske žrtve ne smiju biti obilježene hrvatskim grbom. Ne smije se znati da su ih pogubili komunisti! Do kada sakrivati zločine komunizma?

Zar za Austriju ne vrijede EU Deklaracije o osudi zločina komunizma?

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Englezi su stavljanjem zabrane na korištenje dokumenata na temu Bleiburga do 2020. godine, pa je produžili za još 20 godina, ustvari dokazali svoju krivnju. A grof Nikolaj Tolstoj, potomak Lava Nikolajeviča Tolstoja, objavio je knjige „Žrtve Jalte i „Ministar i masakr“ i time otvorio Pandorinu kutiju krivice za Bleiburg. U knjizi Ministar i masakr tvrdi da je Lord Aldington donio odluku koja je rezultirala masakrom hrvatskih žrtava. Lord ga je tužio u Velikoj Britaniji i dobio sud. Tolstoj je

osuđen na globu od milijun i pol funti te na plaćanje troškova od još milijun funti, dok je knjiga u cijeloj Velikoj Britaniji zabranjena i spaljena Odluku je poništio Europski sud za ljudska prava, a EU Komisija platila Velikoj Britaniji globu umjesto grofa Tolstoja. Zar treba veći dokaz krivice, koja se sistematski sakriva!?

Puno bi se toga još dalo napisati o nepravdi, agresiji i negiranju prava jednog naroda na svoju državu. Podsjećam da Hrvati nisu agresivan narod, da je poznata hrvatska šutnja znak trpljenja, pa čak i oprosta, ali ne i zaborava.

Stoga citiram dio propovjedi Krčkog biskupa Ivica Petanjka na Bleiburgu 18. 5. 2019.
 „Draga braćo i sestre! Nakon 74 godine ponovno smo na mjestu s kojeg je započeo Križni put našeg naroda. ... Ovdje slavimo euharistiju za sve stradalnike našega naroda, jer smo uvjereni da dok god njihovu žrtvu sjedinjujemo s Isusovom žrtvom, ne dopuštamo da spomen na njih bude izbrisan iz memorije našeg naroda, i štoviše, da s uskrsnulim Gospodinom doživi nebesku proslavu. ... Budući da mnogi od nas svoje djedove nikad nisu upoznali, zahvalni smo svojim bakama i roditeljima, koji su tijekom svih tih godina u nama podržavali živu svijest naše pripadnosti. Vjera u Isusa Krista i sjećanje na naše pretke davalo nam je i daje nam snagu da izdržimo u prošlim i sadašnjim vremenima, kad nam se silom hoće zbrisati pamćenje. I ovakva okupljanja kao što je ovo, pokazatelj su da se narodu ne može oduzeti pamćenje, jer dobro znademo na što slični čovjek koji ga je izgubio. ... Neka svi oni do kojih dopire ovaj glas i slika, pokušaju shvatiti da ne mogu uništiti ovakva okupljanja, jer nama uz prenošenje sjećanja na prošle događaje, naše bake i roditelji nisu prenijeli mržnju, nego uspomenu u svjetlu kršćanske vjere. ... Samo ako želimo čuti riječ istine, možemo sjesti za zajednički stol, a blagovati zajedno je puno više nego uzimati hranu. Jest i za istim stolom uključuje zajedništvo u kojem je svatko prihvaćen takav kakav jest, sa svojim posebnostima kao darovima, koji obogaćuju međusobno zajedništvo i vode k jedinstvu....Dokad ćemo se mi Hrvati parničiti među sobom? Dokad će nam to drugi trebati suditi i govoriti što je istina? Kad ćemo htjeti čuti riječ istine, sjesti za isti stol i živjeti u zajedništvu kao braća i sestre?“

Lili Benčik/hrvatskepravice

Spomenik u centru Krapinskih toplica povijesna je krivotvorina. Tko ga je podigao i kome?

Tekst na spomeniku glasi:

U SPOMEN ŽRTVAMA FAŠIZMA I DOMOVINSKOG RATA

O kojim se to žrtvama radi? Civilnim ili vojnim? Ratnim ili onima u miru?
Naime fašizam i Domovinski rat nemaju nikakvu ni ideološku, ni povijesnu, ni vremensku poveznicu, pa ni u žrtvama!

Koje su to žrtve fašizma i kojeg fašizma?

Fašizam je jedino talijanski, naziv je iz njihova amblema fascio što znači svežanj. Kapitulacijom Italije 8. rujna 1943. nestao je fašizam. Radi li se o 2.svjetskom ratu, može biti i njemački nacizam! Ali na spomeniku se ne spominje nacizam!

O kojim se dakle žrtvama radi? Talijanskog fašizma ili njemačkog nacizma ili pak 2.svjetskog rata sveukupno?

Odnosi li se spomenik na Hrvatsko zagorje? Općinu Krapinske toplice ili šire na Hrvatsku ili Europu?

Ništa ne piše, ni tko je podigao spomenik, ni datum kada je podignut?

Kako ga dakle protumačiti?

Ako je nepoznati investitor htio podignuti spomenik svim žrtvama općenito, moglo se napisati; „ žrtvama svih ratova“ onda bi bilo jasno!

Ili žrtvama 2.svjetskog rata, ali onda ne samo žrtava fašizma, nego i nacizma i komunizma. Ali tada tu nikako zajedno ne idu žrtve Domovinskog rata koji je bio 45 godina kasnije kada fašizma nije bilo, ni talijanskog, ni ikojeg drugog.

I koje su to žrtve Domovinskog rata? Civilne ili vojne?

Iz Krapinskih toplica nema civilnih žrtava Domovinskog rata, jer u Hrvatskom Zagorju nije bilo ratnih operacija od 1991-1995, pa nisu civili stradali.?

Da se spomenik odnosi na poginule vojnike Hrvatske vojske ili dragovoljce

Domovinskog rata, njih se zbog zasluga navodi poimence svakoga!

Nije napisano tko je podigao spomenik, ni kada je podignut?

Je li spomenik podigla općina Krapinske Toplice, Krapinsko-zagorska županija?

Jesu li spomenik podigle Udruge?

Da je SABA, napisali bi palim borcima u 2.svjetskom ratu!

Da su Braniteljske udruge iz Domovinskog rata, pisalo bi poginulim hrvatskim braniteljima.

Tekst na spomeniku je zlonamjran povijesni falsifikat, jer se radi o dva potpuno različita pojma, dva potpuno odvojena povijesna razdoblja, sa potpuno različitim ciljevima i ideologijama.

Izjednačavanje žrtava fašizma (ako je u pitanju NOB- 1941-1945) i Domovinskog rata 1991-1995. je i protuustavno.

Naime Ustavnom odlukom od 8.listopada 1991, prekinute su sve državno- pravne sveze sa SFRJ. NN 53/1991 .

Čudno da nitko iz braniteljske populacije nije primijetio takvo neprimjereno

ponižavanje Domovinskog rata, a kroz lječilište Krapinske toplice prolaze tisuće ljudi.

Dakle tko je podignuo spomenik i kome?

Lili Benčik/ hrvatskepravice

Dostavlja se:

Načelnik općine Krapinske Toplice

Župan Krapinsko-zagorske županije

Zajednica braniteljskih udruga Krapinsko-zagorske županije.

20250530_Bencik_Fatima.docm

2025-05-30

Papa Lav XIV

lili bencik

Poštovani g. Šime Letina

Vaš tekst sa naslovom "Papa Leon XIV" nisam bacila u koš, ali ga nisam ni prosljedila.

Navesti ću vam i razloge;

Uloga pape daleko nadilazi granice Crkve: on je duhovni vođa više od 1,4 milijarde katolika, ali i globalni diplomat, mirotvorac i moralni autoritet čije odluke i poruke odjekuju među vjernicima i nevjernicima, utječu na svjetsku politiku, društvene procese i međunarodne odnose. Papa je jedinstvena figura, ne samo kao čelnik najveće svjetske vjerske zajednice, već i kao sudionik u diplomatskim odnosima sa 183 zemlje, stalni promatrač u Ujedinjenim narodima i glas koji može potaknuti promjene, pomiriti sukobe i biti moralni kompas u vremenima krize.

Mi Hrvati imali smo sreću i Božju providnost da je u procesu osamostaljenja papa bio sveti Ivan Pavao II, da je kardinal i nadbiskup Zagrebački bio Franjo Kuharić i da nas je vodio dr. Franjo Tuđman!-

Da je tada bio Papa Franjo na čelu Katoličke crkve sigurno Hrvatska ne bi bila međunarodno priznata!

1. Sam naslov. Na hrvatskom jeziku papa sa nazvao Lav XIV, a ne Leon XIV. kako ga vi nazivate.

Po vašoj analogiji trebali ste Papu Franju onda nazivati

Papa Franciscus ili Francesco, a u cijelom svom tekstu višekratno pišete Papa Franjo!

2..Papa Lav XIV na samom početku sa nekoliko poteza i izjava pokazao je da neće dosljedno slijediti Papu Franju, što ja osobno zdušno odobravam.

3. Jedno od prvih značajnih imenovanja svog pontifikata, papa Lav XIV zamijenio je kontroverznog predsjednika Instituta Ivan Pavao II, koji je već bio značajno preoblikovan od strane pape Franje 2019. godine. Franjina reforma Instituta Ivan Pavao II suočila se s velikim protivljenjem teologa i etičara diljem svijeta, zabrinutih zbog smjera u kojem ide ured Vatikana. Reforma Instituta i danas se smatra jednom od ključnih kontroverzi Franjinog pontifikata.

- zagovarao je prihvaćanje blagoslova za homoseksualne parove i njihov pristup sakramentima.
- zagovarao je omogućavanja rastavljenima i „ponovno oženjenima“ pristup Svetoj Pricesti.
- branio je potpomognuto samoubojstvo i zagovarao kontracepciju.
- kritizirao je katolike koji su imali moralne prigovore na cjepiva protiv COVID-19 povezana s pobačajem

Sa ovim činom Papa Lav XIV, jasno je dao do znanja, da neće slijediti Papu Franju.

To sam sve zamjerala Papi Franji i otvoreno o tome, kao laik pisala.

[Boga i Božju silu zamijeniše sa civilnom vlasti. Pišu li Papa i njegovi sljedbenici neku novu Bibliju? – HRVATSKE PRAVICE](#)

Pišete da je predsjednik Trump čestitao Papi Lavu XIV. Naravno da je i da će dobro surađivati sa Papom Lavom XIV. jer su oboje na početku mandata povukli poteze protiv rodne ideologije, homoseksualnosti i postavili na pravo mjesto. Nema roda, samo muško i žensko. Nema homoseksualizma u Američkoj vojsci.....

Briga za siromašne i migrante, su dva potpuno odvojena pojma. Katolička crkva se uvijek brinula za siromašne, imamo Caritas!

Migranti su politička kategorija koju su izazvali kreatori Novog svjetskog poretka da ugroze Katoličanstvo, koje im je do sada bila jedina prepreka. Migranti direktno ugrožavaju Katoličku kulturu i sustav vrijednosti.

Dovoljno je samo pogledati vijesti o zlu i napadima, koja čine migranti, koji se ne mogu prilagoditi katoličkoj kulturi i načinu života.

Papa Lav XIV pokazao je svoju naklonost prema Hrvatima. Na njegovoj prvoj audijenciji 21. svibnja 2025. godine, pjevao je Akademski muški zbor Fakulteta elektrotehnike i računarstva, Sveučilišta u Zagrebu, pod ravnanjem Josipa degl' Ivellia.

Prof. dr. sc. Željko Tanjić, rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta otkrio je podatak da je jedan od papinih bližih suradnika," podtajnik mons. Ivan Kovač, Hrvat iz Mostarsko-duvanjske biskupije pa sam siguran da je papa Lav XIV. dobro upoznat sa situacijom u Hrvatskoj. Jedna mala zanimljivost koju mogu reći. Kako svake godine za Kamenita vrata naši nadbiskupi pozivaju po jednog kardinala, a taj kardinal onda ima i predavanje na HKS-u iduće godine, kardinal Prevost trebao je

predvoditi svetkovinu Majke Božje od Kamenitih vrata " – rekao je Tanjić. i dodao " Možemo se nadati da će, ako već nije kao kardinal, u Hrvatsku doći kao Papa "

I kao što je Božja providnost nama Hrvatima donijela Papu Ivana Pavla II i dr.Franju Tuđmana, tako je svijetu donijela Donalda Trampa i Papu Lava XIV da spase ovaj svijet od globalizacije i sotonskog Novog svjetskog poretka!

Lp Lili Benčik

2025-05-30

Boga i Božju silu zamijeniše sa civilnom vlasti. Pišu li Papa i njegovi sljedbenici neku novu Bibliju?

Posted on **4 siječnja, 2022** by hrvatskepraviceblog

21 Votes

Bostonski kardinal napao „mlado, konzervativno“ svećenstvo

[Bostonski kardinal napao 'mlado, konzervativno' svećenstvo](#)

Kardinal Seán P. O'Malley, jedan od bliskih savjetnika pape Franje, govorio je protiv konzervativnih pripadnika katoličkog klera, te branio papine optužujuće komentare, poput onih o konzervativnoj medijskoj kući EWTN.

Bostonski kardinal, koji je dio Papinog savjetodavnog vijeća od sedam kardinala, bavio se svojim shvaćanjem problema “konzervativnog svećenstva” i “problemom” koji su oni sami izazvali.

“Imamo mlado konzervativno svećenstvo koje je ponekad pod velikim utjecajem društvenih medija i to je problem”, ustvrdio je, ponavljajući riječi pape Franje koji ih je često opisivao kao “rigidne”.

“Rigidnost je danas donekle moderna; a krutost je jedna od manifestacija klerikalizma. Klerikalizam je izopačenost svećeništva: to je izopačenost”, rekao je Papa talijanskim sjemeništarcima ranije ove godine.

Papa je također zagovarao slobodu od “formalnog vjerskog obreda i nepopustljive obrane tradicije” kao nešto što treba proširiti na cijelu Katoličku Crkvu.

No, kardinal O’Malley branio je Papine postupke, sugerirajući da Papa ima još puno “posla” kako bi dovršio “svoj mandat”

Upravo taj Papin „mandat“ veoma je upitan po pitanje osnovne uloge koju Katolička crkva ima u svijetu i utjecaj koji ima na hrvatski narod.

Ne daj Bože da Papa dovrši „svoj mandat“ jer ništa od Petrove crkve neće ostati!

Već sam u više navrata pisala o Katoličkoj crkvi u Hrvata, na mom blogu Hrvatske pravice. Pod izbornikom VJERA, ima puno tekstova, ali izdvojiti ću samo neke vezane uz ovu temu:

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/11/07/amazonska-sinoda-nametanje-poganstva-crkvi-je-putka-unistenju-krscanstva/>

<https://hrvatskepraviceblog.com/2020/12/12/vatikan-nas-je-jaslicama-umjesto-nadom-dobrotom-i-ljubavi-pocastio-apokalipsom-i-beznadem/>

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/03/28/cvijetnica-ulicnica-nedjelja-je-muke-gospodnje-katolicka-crkva-u-hrvata-hrvatski-je->

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/04/28/otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu/>

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/12/08/biskupski-salto-mortale/>

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/12/22/bozicna-poruka-biskupa-ivice-petanjka-na-tragu-mojeg-otvorenog-pisma-hrvatskim-biskupima/>

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/12/28/novo-ne-normalno-donosi-neki-novi-izopaceni-vrijednosni-sustav-zivljenja-pa-cak-i-tektonske-podjele-herezu-u-katolickoj-crkvi/>

Poznato je da su Hrvati vezani uz Katoličku crkvu od svog dolaska na ove prostore. Katolička crkva i vjernost Papi dio je identiteta hrvatskog naroda.

Obećanje vjernosti Sv. papi Agatonu

Sveti Agaton, papa je koji je krstio Hrvate i dao im obećanje kojim pobjeđuju

Prihvatanjem kršćanske vjere, Hrvati su potpisali 680.godine proturatni ugovor sa Svetom Stolicom. U najstarijem proturatnom ugovoru u svjetskoj povijesti Hrvati su obećali papi; da ni s kim neće prvi

zaratiti, da tuđe zemlje neće osvajati, nego da će samo svoje braniti. Za uzvrat, papa Agaton obećao im je da će Bog Hrvata uvijek biti s njima kad budu napadnuti.

Bizantinski car Konstantin Porfirogenet, koji je bio suvremenik hrvatskog kralja Tomislava(925 - 928) u svome djelu „De administrando imperio“ piše: „Hrvati poslije krštenja postaviše vlastoručni ugovor te se tvrdom i nepokolebljivom vjerom zakleše sv. Petru da nikada neće provaljivati u tuđe zemlje niti ondje ratovati, već da će radije živjeti u miru sa svima koji to budu htjeli. A od pape su za to dobili molitvu (obećanje) da će se za njih boriti i na pomoć im biti Bog Hrvata, kadgod drugi narodi provale u hrvatsku zemlju i ratom ih uznemire, a Petar, učenik Kristov, obdarit će ih pobjedom.“

Katoličko svećenstvo u Istri sačuvalo je hrvatski identitet istarskih Hrvata i aktivno sudjelovalo (mons. Božo Milanović sudionik je Pariške mirovne konferencije 1947.godine) kod priključivanja Istre Hrvatskoj, odnosno tadašnjoj FNRJ, nakon 2.svj. rata. Poznato je koliku je žrtvu podnijelo katoličko svećenstvo u 2.svjetskom ratu i nakon rata u komunizmu za vjeru i u ime vjere.

Bl. Miroslav Bulešić zaklan „ in odium fidei“ iz mržnje prema vjeri 24.kolovoza 1947, godine u Lanišću u Istri

U vrijeme 2. svjetskog rata ubijeni su 663 svećenika i 31 časna sestra!

Papa Franjo nije stijena Isusove crkve

Sve to narušeno je dolaskom Pape Franje na čelo Katoličke crkve. Unatoč dogmi o nepogrešivosti Pape kritizirala sam njegove postupke. Jako mi se zamjerio po pitanju kanonizacije Bl. kardinala Alojzija Stepinca. Uvukao je politiku u crkvena i vjerska pitanja. On drugu vjersku konfesiju pita za postupke unutar Katoličke crkve- nečuvano! I to SPC koja je svecima proglasila četnike koljače i koja je u Parizu pravomoćno osuđena za poticanje na genocid u Srebrenici?

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/03/23/srbi-nikako-ne-zele-snositi-i-prihvatiti-odgovornost-i-posljedice-svoje-agresivne-velikosrpske-politike-odgovornost-i-posljedice-za-svo-zlo-koje-su-tom-politikom-donijeli-susjednim-narodima-i-o/>

[Click to access mirko_djordjevic-kisobran_patrijarha_pavla.pdf](#)

Jesu li iz SPC-a pitali Papu za mišljenje kada su proglašavali svecima četnike koljače? Naravno da nisu, stoga je taj postupak Pape Franje srozavanje i ponižavanje Katoličke crkve, van svakog racionalnog prosuđivanja.

Drugo što je izazvalo veliki raskol u Katoličkoj crkvi je to što je u ovoj krizi oko Covid-19 Katoličku crkvu stavio pod utjecaj svjetovnih vlasti. Tu je Katoličkoj Crkvi oduzeo duhovno Božje poslanje i odveo je u svjetovnu materijalnost, odnosno ovisnost od svjetovne vlasti.

Zatvorili su crkve, mise bez vjernika- sablazan. Crkve nikada nisu bile zatvorene, ni u vrijeme kuge. Crkve su uvijek bile utočište, a on je svojim odlukama oduzeo vjernicima duhovnu hranu i zadnje utočište.

Nevjerojatno kako je **Majka Tereza** otvarala samostane osnovala red i sa svojim redovnicama pružala u Indiji utočište oboljelima od kuge, a Papa je na pojavu virusa zatvorio Crkve i onemogućio

vjernicima duhovno povezivanje sa Isusom Kristom u svetoj misi u Crkvama. Nije isto gledati misu putem TV i sudjelovati u slavljenju mise u samoj Crkvi. Tko daje Tijelo Kristovo putem Pričesti kod kuće-nitko? Je li to uloga Katoličke crkve? Nije! Pa nije ni čudno što su vjernici ogorčeni i razočarani. Izdao ih je onaj u kojega su imali najviše povjerenje, osjećaju se odbačeni, ostali bez zadnjeg zaštitnika koji im je bio stijena za koju su se držali. Papa je nasljednik Sv. Petra, a Sv. Petar je stijena Katoličke crkve.

„Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.” Mt 16,13-19

I ne samo što se takvo Papino ponašanje odrazilo na vjernike, nego i na svećenstvo koje je ostalo uz vjernike i nastavilo svoje duhovno poslanje. To je izazvalo velike i duboke pukotine i podjele unutar Katoličke crkve i sada biskupi koji podržavaju takav put Crkve hoće “disciplinirati” svećenstvo i narod na putu HEREZE. E to neće ići.

Vjernicima sve više postaje jasno tko je na putu evangelizacije na osnovnim postulatima vjere, a tko je zloupotrijebio položaj i stavio Crkvu pod utjecaj svjetovne vlasti.

Boga i Božju silu zamijeniše sa civilnom vlasti

Božji autoritet zamijenili su sa ljudskim

Božju ljubav sa humanizmom

Božju milost i zaštitu sa ljudskim umotvorinama, farmacijom, medicinom

Svetost i kreposti sa društvenom odgovornošću,

Strah Božji sa strahom od moćnika ovog svijeta,

Podložnost Bogu sa podložnošću čovjeku, crkvenim i civilnim institucijama, koji su u mnogome suprotstavljeni Božjem zakonu i odredbama,

Svjedočenje o Isusu Kristu kao Spasitelju se zamjenjuje sa svjedočenjem o koroni, stožeru, znanosti i mjerama.

Inzistiraju na neposluhu Bogu i Božjoj Riječi pod izlikom poslušnosti čovjeku.

Čovjek bi se iz poslušnosti prema hijerarhiji Crkve i civilnoj vlasti, trebao odreći Boga, Božje Riječi, tradicije, svjedočanstva svetaca, istine, vjere, sakramenata, svega svetog...

Svjedočenje o Isusu Kristu kao Spasitelju se zamjenjuje sa svjedočenjem o koroni, stožeru, znanosti i mjerama.

Nadu u Isusov dolazak i spasenje sa nadom u učinkovitost ljudskih umotvorina i težnji,

Sakramente sa iglama

Vjeru sa racionalizmom, lažnom znanosti i lažnom sigurnošću

Svjedočenje o prolaznosti ovog života i svijeta sa borbom protiv klimatskih promjena i očuvanja planete.

Umjesto čistoće srca, nameće se tema ekologije i čistoća palog i prolaznog svijeta.

Podložnost Bogu sa podložnošću čovjeku, crkvenim i civilnim institucijama, koji su u mnogome suprotstavljeni Božjem zakonu i odredbama.

Trud i navještaj spasenja i stjecanja vječnog život su mnogi zamijenili sa trudom i navještajem o zdravlju i očuvanju zdravlja,

Čuvanje od grijeha sa čuvanjem od bolesti.

Dužnost liječenja bolesnih sa dužnošću izolacije potencijalno ili stvarno bolesnih te njihovoj trajnoj eliminaciji iz crkve – od milosrđa prema bolesnima, umirućima, prema eliminaciji svih i potencijalnih bolesnika iz crkve

Odbacivanja vjernika jer se ne žele bockati do primanja i isticanja svih nastranih ljudi koji ne žele obraćenja te promociju istih pod izlikom milosrđa i pristupa crkve ‘marginaliziranima u društvu’

„Mi jedino što možemo korisno učiniti je ostati vjerni kao pojedinci i izbaviti pojedine žrtve ovog otpada, možda pokojeg člana obitelji, prijatelja, možda pokojeg i svećenika. Ali svakako, biti ćemo progonjeni i smatrani otpadnicima zato što nećemo biti dio otpada.“ Don Silvio Španjić

Čudni stavovi nadbiskupa Mate Uzinića u odnosu na „ marginalizirane u društvu“

Nabiskup Mate Uzinić je jedan od onih koji smatraju da „ Crkva pape Franje ide u pravom smjeru”

„Žao mi je što još uvijek ima katolika koji se s ovim ne slažu. I osobito što ima onih koji misle da služe Kristu i Crkvi diskriminacijom, agresijom i nasiljem, uvredama i pogrđnim komentarima na račun homoseksualnih osoba”, napisao je Uzinić

“Često znademo iznositi moralne principe i govoriti o tom da je nešto grijeh, ali ne znamo pomoći osobi koju zapravo često taj naš govor znade i povrijediti jer ona osjeća da je to način na koji jedino može živjeti, **da to za nju nije grijeh.**”

„Za nju to nije grijeh“ Zar može svatko za sebe propisati što je grijeh? Zar Bog nije odredio što je grijeh i kršenje Božjih zakona?

Pišu li Papa i njegovi sljedbenici neku novu Bibliju?

Biblija nas upozorava da izbjegavamo ozbiljne grijehe kao što su spolni nemoral, idolopoklonstvo, krađa, opijanje, iznuđivanje, ubojstvo i okultizam (1. Korinćanima 6:9-11; Otkrivenje 21:8).

Ti se grijesi razlikuju od onih koje počinimo nenamjerno ili iz nepromišljenosti, recimo kad nekoga nehotice povrijedimo riječima ili djelima (Mudre izreke 12:18; Efežanima 4:31, 32). Ipak, Biblija nas potiče da ne umanjujemo ozbiljnost nijednog grijeha jer to može dovesti do težeg kršenja Božjih zakona (Matej 5:27, 28).

Neki su grijesi počinjeni u neznanju jer osoba nije znala što Bog traži od nje (Djela apostolska 17:30; 1. Timoteju 1:13). Iako Biblija ne opravdava takve grijehe, ona ih ne stavlja u isti rang s grijesima koji uključuju svjesno kršenje Božjih zakona (4. Mojsijeva 15:30, 31). Namjerni grijesi dokaz su da osoba ima zlo srce (Jeremija 16:12).

Biblija također pravi razliku između grijeha učinjenog samo jednom i grijeha koji netko čini duži vremenski period (1. Ivanova 3:4-8). One koji namjerno griješe, iako znaju što je u Božjim očima ispravno, čeka Božja nepovoljna presuda (Hebrejima 10:26, 27).

I na kraju svetost braka muške i ženske osobe stvorene na sliku Božju:

Postanak 1,2 – Tako stvori Bog čovjeka na sliku svoju, na sliku Božju stvori ga, muško i žensko stvori ih.

Postanak 1,28 – I Bog ih blagoslovi, i reče im Bog: “Rađajte se i množite se, napunite zemlju i podvrgnite je sebi! Vladajte nad ribama morskim, nad pticama nebeskim i nad svakim živim bićem, što se miče na zemlji!”

Ne vjerujem da nadbiskup Uzinić ne poznaje Bibliju, pa se pitam pišu li Papa i njegovi sljedbenici neku novu Bibliju?

Papa: Ne treba se zaustavljati samo na pokoravanju Božjim zapovijedima, i ništa više od toga, to je kazuistika i hladni moral

http://www.archivioradiovaticana.va/storico/2016/05/09/papa_po_duhu_svetom_bivamo_istinski_kr%C5%A1%C4%87ani/hr-1228599

„Mnogi vele da su iz Katekizma naučili da je Duh Sveti u „Presvetom Trojstvu, više od toga o Duhu Svetomu ne znaju ništa, stoga se pitaju što on čini. Duh Sveti pokreće Crkvu, djeluje u Crkvi, u našim srcima; njegova je zasluga da se kršćanin razlikuje od druge osobe, On ujedinjuje sve. On nas vodi naprijed, otvara vrata i potiče da svjedočimo Isusa. Čuli smo na početku mise: „Primit ćete Duha Svetoga i bit ćete mi svjedoci u cijelom svijetu“. Duh Sveti nas potiče da hvalimo Boga, da molimo, On u nama moli, uči nas da Boga zovemo: „Oče“. On nas izbavlja iz bijede u koju nas želi odvesti svjetovni duh – kazao je Papa dodajući:

„Duh je protagonist žive Crkve, djeluje u Crkvi. Opasno je „ako to ne živimo, ako nismo na visini poslanja Duha Svetoga, kada vjeru svodimo na moral, na etiku. **Ne treba se zaustavljati samo na pokoravanju Božjim zapovijedima, i ništa više od toga, to je kazuistika i hladni moral**“ – istaknuo je papa Franjo.

Eto jasno je zašto se Papa Franjo nije zaustavio na pokoravanju Božjim zapovijedima, odnosno etici i moralu, nego se pokorio svjetovnoj vlasti, valjda je po njemu svjetovna vlast etičnija i moralnija od Božjih zapovijedi!? Nevjerojatno kontradiktorno!

Sa jedne strane Duh Sveti koji nas potiče da hvalimo Boga, jer nas izbavlja iz bijede kamo nas odvodi svjetovni duh, da bi sa druge strane u slijedećoj rečenici rekao da“ se ne treba zaustavljati na pokoravanju Božjim zapovijedima“ i prihvatio svjetovni duh i svjetovne norme!?

Nevjerojatno koju je pustoš izazvao u Katoličkoj crkvi!?

Prije više od 100 godina čovječanstvo je upozoreno na ovo što se sada događa

Dana 13. svibnja 1917. godine troje djece u Portugalu doživjelo je prvo u nizu Gospinih ukazanja koja su postala čuvena u svijetu. Najstarije dijete bila je 10-godišnja djevojčica Lúcia dos Santos (danas službenica Božja), a s njom su bili i njeni rođaci: 7-godišnja bl. Jacinta Marto i 8-godišnji bl. Francisco Marto. Ukazanje se dogodilo kad su djeca pasla ovce na mjestu zvanom Cova da Iria, nedaleko od njihovog sela Fátime. Ugledali su ženu “sjajniju od sunca, sa zrakama svjetlosti čišćima i jačima od kristalne kugle napunjene svjetlucavom vodom i prožete zrakama sunca“.

Ponovna ukazanja djeca su doživljavala uvijek na 13. dan u mjesecu, i to kroz sljedećih 5 mjeseci (dakle, ukupno 6 puta). Govorilo se da je Gospa obećala djeci da će se 13. listopada, za vrijeme zadnjeg ukazanja, dogoditi čudo koje će sve ljude uvjeriti u istinitost prikazanja. I doista, 13. listopada 1917. godine između 30.000 i 100.000 ljudi u Fátimi i okolici doživjelo je ono što se danas naziva Čudo sunca (por. Milagre do Sol). Čak je i jedan antiklerikalni komunist zapisao: “Sunce je izvodilo nagle nevjerojatne pokrete, suprotno svim kozmičkim zakonima.” Fenomen je trajao oko 10 minuta i vidio se u krugu od čak 40 kilometara od Fátime. Znanstvenici do danas nemaju objašnjenje za to što se dogodilo.

Gospa je tijekom tih ukazanja djeci povjerila tri tajne, koje se danas nazivaju Tri fatimske tajne i izazivaju veliku znatiželju. Treća fatimska tajna, izazvala je mnoge rasprave. Prema službenom mišljenju Vatikana Treća fatimska tajna odnosi se na atentat na papu sv. Ivana Pavla II., za koji je on sam smatrao da je preživio zahvaljujući pomoći Gospe Fatimske.

Sve fatimske poruke obišle su svijet no jedna od njih jako je zabrinula jednog papu. Kardinal Eugene Pacelli, budući papa Pio XII., 1931. rekao je sljedeće:

“Zabrinut sam zbog poruke Blažene Djevice maloj Luciji iz Fatime. Ova Marijina upornost o opasnostima koje prijete Crkvi je Božansko upozorenje protiv samoubojstva mijenjanja Vjere, u Njezinoj liturgiji, Njezinoj teologiji i Njezinoj duši ... oko sebe čujem sve same inovatore koji žele rasformirati Svetu kapelu, uništiti univerzalni plamen Crkve, odbaciti njezine ornamente i natjerati je da osjeća kajanje zbog njezine povijesne prošlosti“

Ovo je bio sadržaj poruke na koji se Papa osvrnuo:

“Doći će dan kada će civilizirani svijet zaniijekati svoga Boga, kada će Crkva sumnjati kao što je Petar sumnjao. Ona će biti u iskušenju da vjeruje kako je čovjek postao Bog. U našim crkvama, kršćani će uzalud tražiti vječno svjetlo, gdje ih Bog očekuje. Poput Marije Magdalene, plačući pred praznim grobom, pitat će se: ‘Gdje su ga odveli?’ “

Ima li tome kraja?

Ima!

Držimo se čvrsto Biblije i slijedimo Božje zapovjedi, jer mi vjernici smo Crkva, nema Crkve bez nas!

Lili Benčik/hrvatskepravice

???? 20250531_Bencik_Reggenza_italiana_del_Carnaro_Talijanska.docm

2025-05-31

Reggenza italiana del Carnaro- Talijanska uprava za Kvarner organizira u Rijeci -Hotel Continental 8.lipnja 2025. Podjelu nagrada Gabriele D'Annunzio!?

Tko je taj iredentistički skup dozvolio?

Talijanska uprava za Kvarner nije registrirana u Hrvatskoj. Kako se može dopustiti da talijanski iredentisti tako otvoreno, samo obučeno u znanstveno ruho djeluju po Hrvatskoj? Tko je izdao dozvolu okupljanja?

To znanstveno ruho talijanskih fašističkih agresora vrijedi za Italiju. Za Hrvate Gabriele D'Annunzio je talijanski fašista koji je mrzio netalijanske narode, a osobito Slavene, Za njega su Slaveni bili Slavi-schiavi (robovi)!

Skup se organizira pod naslovom Tko se usudi pobjeđuje! Namjera je jasna!

Opće je poznato tko je bio Gabriele D'Annunzio;

Gabriele D'Annunzio bio je talijanski pjesnik, pisac, zadržati nacionalist (za Talijane domoljub) zagovornik talijanske imperijalne politike, prethodnik fašizma!

Umarširao je u Rijeku, sa svojim arditima (zapravo razvojačenim pripadnicima specijalnih postrojbi talijanskog pješaštva u Prvom svjetskom ratu) 12. rujna 1919. godine, udarom preuzeo vlast i formirao Talijansku upravu za Kvarner.

D'Annunzijeve arditi poslužili su kao model za formiranje fašističkih odreda Crno košuljaša-squadrista, koji su terorizirali stanovništvo, zatvarali i progonili političke neistomišljenike i mučili ih njihovom poznatom metodom, napajanja ricinusovim uljem.

Mirovnu konferenciju u Parizu 1919. godine, organizirali su pobjednici u Prvom svjetskom ratu radi uspostave svjetskog mira nakon razornog svjetskog rata.

Konferencija je otvorena 18. siječnja 1919. godine i trajala je do 21. siječnja 1920. godine sa nekoliko prekida.

Londonskim ugovorom iz 1915, Talijanima su obećani Trentino, Tirol, Trst, Gorica, Istra do Kvarnera, otoci Cres i Lošinj i još neki manji otoci. Grad Rijeka trebao je pripasti Hrvatskoj ili državi SHS.

U gradu Rijeci je po popisu iz 1910 živjelo 46,94 % Talijana i 31,71% Hrvata, a Talijani su svojatali Rijeku i cijelu Jadransku obalu, čemu se na Mirovnoj konferenciji američki predsjednik Woodrow Wilson oštro usprotivio.

Rijeka je do kraja rata bila pod Mađarskom upravom. Posljednji mađarski guverner Rijeke barun Zoltan Jekelfalussy predao je gubernijske zgrade predstavnicima Narodnog vijeća iz Zagreba, a vlast u gradu preuzeo je povjerenik za Rijeku Konstantin Rojčević, koji je odmah nakon preuzimanja vlasti uputio građanstvu Rijeke proglas, na talijanskom i hrvatskom jeziku u kojem jamči "...svim građanima bez razlike narodnosti nepovredivost i poštovanje osobne slobode i imetka". Talijani su na Narodno vijeće gledali kao na uzurpatorsku i okupacijsku vlast i organizirali se u "Consiglio Nazionale deli Italiani di Fiume" ("Nacionalno vijeće Talijana Rijeke")

Osvajanje Rijeke predstavlja važan trenutak u talijanskoj povijesti, u kojem Nacionalno vijeće Talijana Rijeke uz Gabrielea D'Annunzija i rođenje talijanskog regentstva Carnara predstavlja važan simbol talijanskog Risorgimenta, političkog i kulturnog pokreta koji je doveo do ujedinjenja svih zemalja talijanskog jezika i kulture pod Kraljevinu Italiju. Bio je to trenutak velikog nacionalnog ponosa za Italiju.

Talijansko namjesništvo Carnaro bila je autonomna vlada koju je stvorio Gabriele D'Annunzio u Rijeci nakon njezina osvajanja 1919. godine. Vlada je kao utemeljena na samoodređenju naroda i želji za stvaranjem novog oblika države, trajala je nešto više od godinu dana. Samoodređenje, da, vrijedilo je samo za Talijane!

U vrijeme D'Annunzijeve vladavine napadi i šikaniranja Hrvata i drugih netalijana prerast će u prvi pravi egzodus Hrvata iz Rijeke, koji će potpuno promijeniti nacionalnu strukturu gradskog stanovništva, jer se mnogi od prognanih nikada neće vratiti u Rijeku. Mnogi D'Annunzijeve arditi koji su došli u grad s pjesnikom- ratnikom ili su mu se kasnije pridružili, ostali su u gradu i nakon njegova odlaska i tu se trajno naselili.

D'Annunzio je vladao Rijekom kao apsolutni monarh, koji je dijelio pravdu prema svome vlastitom nahodanju, on je bio iznad zakon i u teoriji i u praksi, bio je nedodirljiv.

I koje li ironije, dvoje Talijana, Cristiano Vignali iz Chietija (novinar i povijesni esejist) i Roberto D'Amato iz Gorice (esejist i likovni kritičar) prodaju nama u Hrvatskoj Gabriele D'Annunzia kao ideala, kao velikog demokrata, vizionara i borca za nacionalni i suverenistički identitet u doba globalizacije i svijeta bez granica i tehnokracije, ili bolje rečeno beskrupuloznog profita, svjesni da suverenitet i identitet naroda, nacije, znače slobodu od okova lihvarstva i globalističkog kapitalizma. A on je za nas Hrvate Talijanski fašistički agresor, koji nas je držao robljem!

Lili Benčik/hrvatskepravice